

Կազմված է 21.09.2020թ.

ՏՊԱԳՐՎԱԾ Է ԸՆԴԱՄԵՆԸ 2 ՕՐԻՆԱԿԻՑ
ՕՐԻՆԱԿ Լ

ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ Է

ԳՐԱՆՑՎԱԾ Է

«ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ
ՊԱՇՏՊԱՆՆԵՐԻ ԴԱՇԻՆՔ»
ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

ՀՀ ԻՐԱՎԱԲԱՆԱԿԱՆ ԱՆՁԱՆՑ ՊԵՏԱԿԱՆ
ՌԵԳԻՍՏՐԻ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ

ԳՐԱՆՑՄԱՆ ՀԱՄԱՐ 21/182.1167503

«21» ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 2020թ.

ՀԱՐԿ ՎՃԱՐՈՂԻ ՀԱՇՎԱՌՄԱՆ ՀԱՄԱՐ

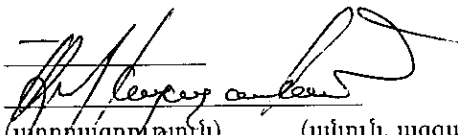
ՀԻՄՆԱԴԻՐ ՀԱՄԱԳՈՒՄԱՐԻ
ԿՈՂՄԻՑ

02838503

«12» Տպրտի 2021թ.

ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ ՂԵԿԱՎԱՐ
ՄԱՐՄՆԻ ՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉ՝

ՊԵՏԱԿԱՆ ՌԵԳԻՍՏՐԻ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ

(ստորագրություն) (անուն, ազգանուն)

ԾՐԱԳԻՐ

«ՀԱՆՈՒՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԺՈՂՈՎՐԴԱՎԱՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՊԱՆՆԵՐԻ ԴԱՇԻՆՔ»
ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹՅԱՆ

Առաջաբան

«Հանուն Հանրապետության ժողովրդավարության պաշտպանների դաշինք» կուսակցությունը դավանում է չափավոր-առաջադիմական ազատական (moderate-progressive liberalization) գաղափարախոսությունը: Մա նշանակում է, որ կուսակցության հիմնարար աշխարհայացքային հայեցակարգը ձևավորվում է հետևյալ մոտեցումների համախմբման միջոցով.

1. Հանրության արդիականացման ու պետության կայացման գործընթացներում հասարակության և անհատի փոխադարձ պատասխանատվությունը զգացումը՝ որպես հանրային քաղաքականության արդյունավետության ապահովման անկյունաքար: Հասարակության կենսագործման կուսակցության տեսլականում անհատը ամբողջապես պատասխանատվություն է կրում իր գործողությունների և դրանց հետևանքների համար: Իրացնելով իր ազատություններն ու իրավունքները նա պետք է ներառվի հանրային «մենքի» ընդհանուր զարգացման տրամաբանությունում, ինչը հանդիսանում է հանրության շարունակական արդիականացման հիմնաքարը:
2. Քաղաքացիական հասարակությունը՝ որպես հասարակական վերահսկողության գլխավոր ինստիտուտ: Քաղաքացիական հասարակության կայացումը՝ առանցքային նշանակություն ունի հասարակություն-իշխանություն երկկողմանի կապի և վերահսկողության ժողովրդավարական ուղիների գործարկման առումով: Կուսակցությունը աջակցում է քաղաքացիական հասարակության ինստիտուտների անկախ և ժողովրդավարական զարգացման բոլոր գործընթացներին:
3. Մասնավոր սեփականության իրավունքի անխախտելիություն: Որպես ժողովրդավարական հասարակական համակարգի ջատագով՝ կուսակցությունը պաշտպանում է մասնավոր սեփականություն ձեռք բերելու և տնօրինելու իրավունքի գերակայությունը:
4. Ազատ և մրցակցային շուկայի գոյությունը՝ որպես տնտեսության զարգացման գլխավոր գրավական: Կուսակցությունը համարում է, որ տնտեսական ոլորտում հավասար մեկնարկային պայմանները պետք է համադրվեն շուկայում մրցակցային խաղի կանոնների հետ: Մենաշնորհները, հովանավորչությունը և պետական ինստիտուտների կողմից հակամրցակցային ազդեցություն ունեցող որոշումները պետք է բացառվեն:
5. Պետության դերը՝ որպես տնտեսական և հանրային կյանքում հավասար մեկնարկային հնարավորությունների և ազատ մրցակցության պայմանների ապահովման երաշխավոր: Կուսակցությունը պաշտպանում է այն տեսակետը, որ պետությունը, ղեկավարվելով «համընդհանուր բարեկեցության»

սկզբունքով, ունի պարտավորություն՝ ապահովելու սնտեսական հարաբերություններում հավասար մեկնարկային հնարավորություններ բոլոր դերակատարների համար, ինչպես նաև վերահսկելու այդ դերակատարների կողմից շուկայի զարգացման գործընթացում խաղի կանոնների պահպանումը:

6. Հանրապետության գաղափարի արմատավորումը՝ որպես Հայաստանի Հանրապետության բնականոն արդիականացման առաջնահերթություն: Հանրապետությունը ներառում է բոլոր այն արժեքներն ու սկզբունքները, որոնք, որպես պետության հիմնասյուներ, նախանշված են Հայաստանի անկախության հռչակագրով: Հանրապետությունը արդի պետության այն կացութաձևն է, որը հնարավորություն է տալիս հասնելու մարդու իրավունքների և ազատությունների, ժողովրդավարության առավելագույն մակարդակի: Հետևաբար՝ կուսակցությունը ձգտում է հանրության մոտ արմատավորել հանրապետության արժեքահային համակարգի հիմնադրույթները:
7. Արտաքին քաղաքական ասպարեզում Հայաստանի Հանրապետության ազգային շահերի գերակայությունը: Կուսակցությունը համարում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունը, մասնակցելով արտաքին քաղաքական բոլոր գործընթացներին, անխտիր բոլոր դեպքերում պարտավոր է առաջնորդվել իր շահային համակարգի առաջնահերթությունների հիմքով:
8. Կառավարողների և կառավարվողների միջև փոխհամաձայնությունը (կոնսենսուս)՝ որպես իշխանության ձևավորման միակ օրինական և ընդունելի ձևաչափ: Կուսակցությունը գտնում է, որ Հայաստանի Հանրապետությունում իշխանությունը պատկանում է բացառապես ժողովրդին, որը ժողովրդավարական, թափանցիկ և հասարակական վստահությունը վայելող ընտրական գործընթացների միջոցով պարբերաբար ձևավորում է պետական իշխանության մարմիններ՝ համաձայն ՀՀ սահմանադրության և օրենքների:

Ներքին կյանք

Ներքաղաքական կյանքում կուսակցության համար առաջնային են ՀՀ Սահմանադրությամբ ու այլ օրենքներով սահմանված նորմերն ու իրավակարգավորումները:

Ներքաղաքական պայքարի հիմքում պետք է լինի առողջ մրցակցությունը, բոլոր կուսակցությունների համար հավասար մեկնաբնական հնարավորությունների, երկրում բանավիճային մթնոլորտի ապահովումը: Ներքաղաքական պայքարը պետք է ծավալվի բացառապես գաղափարական – ծրագրային հարթությունում:

Քաղաքական համակարգի առանցքային գործառույթն է իշխանության հակակշռումն ու փոխզսպումը, որի իրականացման հարցում իրենց դերն են կատարում բոլոր կուսակցությունները՝ առանձին-առանձին և կուսակցական համակարգն՝ ընդհանուր առմամբ:

Քաղաքական պայքարում պետք է բացառվի ատելության խոսքը, ստեղծության քարոզը, խտրականությունը, ազգային կամ կրոնական փոքրամասնությունների թիրախավորումը, հակապետական գործունեությունը:

Մրցակցային ու մրցունակ քաղաքական համակարգը ժողովրդավարության հիմնական միջոցի՝ ընտրական ինստիտուտի երաշխիքն ու գրավականն է:

Քաղաքական հակամարդի կայացվածությունից է կախված այն հանգամանքը, թե որքան հարթ ու անցնցում կընթանա երկրում իշխանության փոփոխության գործընթացը: Կայացած քաղաքական համակարգն է իշխանության հերթագայության ու փոփոխելիության ինստիտուտի անխափան գործառման երաշխիքը:

Քաղաքական կուսակցություններն իրենց գործունեությունը պիտի կառուցեն ընդհանուր խաղի կանոններին համահունչ, այն է՝ ներհանրային, հասարակական համերաշխության ապահովման անհրաժեշտության սկզբունքով: Ընդիմախոսությունը, հակասություններն ու գաղափարական տարաձայնությունները քաղաքական համակարգի մրցունակության կարևորագույն ցուցիչներն են, սակայն դրանք որևէ պարագայում չպետք է հանգեցնեն հանրության մեջ բաժանարար գծերի առաջացմանն ու հասարակական շերտավորմանը:

Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությունը սահմանում է բոլոր անհրաժեշտ կարգավորումները, որոնց պահպանման դեպքում հնարավոր է քաղաքական գործունեությունն իրականացել վերը նշված չափանիշներին համապատասխան:

Արտաքին քաղաքականություն

Հայաստանի Հանրապետության արտաքին քաղաքականությունը պետք է խարսխված լինի ինքնիշխանության, ժողովրդավարության, ինքնաբավության, հավասարակշռման ու փոխլրացման սկզբունքների վրա: Արտաքին քաղաքականության հիմնական նպատակները պետք է լինեն երկրի

անվտանգության ապահովումն ու այնպիսի հարաբերությունների հաստատումը, որոնք հնարավորություն կտան մեր անվտանգությունը փոխկապակցել համաշխարհային անվտանգության համակարգերին այնպես, որ դրա դեմ ցանկացած ոտնձգություն այդպիսին կհամարվի նաև միջազգային անվտանգության համակարգի նկատմամբ:

Հայաստանն ունի տարածաշրջանային բացառիկ ու եզակի դերակատարություն, որից պետք է բխի մեր արտաքին քաղաքականությունը: Եվ՝ քաղաքակրթական, և՛ քաղաքական առումով, գտնվելով Արևելքի ու Արևմուտքի խաչմերուկում, Հայաստանը պետք է իր արտաքին քաղաքականությունը կառուցի ոչ թե վերջիններիս հակադրության, այլ նրանց միջև ընդհանուր կետեր գտնելու սկզբունքի հիման վրա:

Հայաստանի համար անվտանգային նշանակություն ունեն բարիդրացիական հարաբերությունները համաշխարհային քաղաքականության բոլոր հիմնական խաղաղոցների հետ՝ Ռուսաստան, ԱՄՆ, ԵՄ, Չինաստան, Հնդկաստան, Մեքսիկա արևելքի երկրներ: Բոլոր այս ուղղություններով Հայաստանը պետք է վայրի իր ինքնիշխանության և պետական շահերի վրա հիմնված, ինքնաբավ, իրավահավասար հարաբերություններ և այդ բնեղների հետ կապերի համահավասար խորացման միջոցով պետք է բացառի կախվածությունը դրանցից որևէ մեկից:

Հայաստանի համար կենսական, անվտանգային նշանակություն ունեն հարաբերությունները հարևան Վրաստանի և Իրանի հետ: Դրանք պետք է զարգացվեն ու խորացվեն՝ անկախ որոշ հարցերում, այդ թվում արտաքին քաղաքական վեկտորային նախընտրություններում եղած տարբերություններից: Հարևանների հետ բարիդրացիական հարաբերությունների խորացումն ու շարունակական զարգացումը մեր տարածաշրջանային դերի իրացման կարևորագույն գրավականն է:

Հայաստանի արտաքին քաղաքականության համար առանցքային նշանակություն ունեն երկու հիմնահարցեր՝ դարաբաղյան հակամարտությունն ու Հայոց ցեղասպանության միջազգային ճանաչումը: Դարաբաղյան հակամարտության կարգավորման հարցում Հայաստանը պետք է շարունակի հանդես գալ Արցախի անվտանգության երաշխավորի դիրքերից և անի առավելագույնը՝ հասնելու համար Արցախի անկախության միջազգային ճանաչմանը:

Հայոց ցեղասպանության ճանաչումն ու դատապարտումը Հայաստանի ու հայ ժողովրդի համար ունի գոյաբանական նշանակություն, քանի որ այն իրականացրած Թուրքիան այսօր էլ շարունակում է արդարացնել ցեղասպանական քաղաքականությունը և ագրեսիվ վարքագիծ է դրսևորում Հայաստանի նկատմամբ: Միջազգային հանրության, համաշխարհային քաղաքականության համար Հայոց ցեղասպանությունը պետք է ներկայացվի ոչ թե սոսկ որպես անցյալի խնդիր, այլ որպես ներկայի և ապագայի հիմնահարց, առանց որի լուծման չի կարող ապահովվել Հայաստանի Հանրապետության գոյությունն ու անվտանգությունը:

Տնտեսություն

Ներքին ու արտաքին տնտեսական ազատությունն է պետության զարգացման երաշխիքն ու գրավականը: Մարդու հիմնարար իրավունքների ու ազատությունների թվում տնտեսական գործունեությամբ զբաղվելու իրավունքն ունի անկյունաքարային նշանակություն, որի իրացման ճանապարհով երկրում պետք է ապահովվի ազատ մրցակցություն, ինչպես նաև հավասար մեկնարկային հնարավորություններ՝ բոլորի տնտեսական դերակատարների համար: Կուսակցությունը մերժում է տնտեսական կյանքում մենաշնորհների ու օլիգարխների առկայությունը: Հայաստանը պետք է ունենա գիտելիքահենք, ժամանակակից տեխնոլոգիաների վրա հիմնված, մրցունակ տնտեսություն:

Մենաշնորհներ կարող են լինել միայն բացառիկ, եզակի դեպքերում, եթե դրանք վերաբերում են ազգային անվտանգության համար կենսական նշանակություն ունեցող ոլորտներին, առանձին ենթակառուցվածքներին, որոնցում մենաշնորհների գոյությունը կարող է արդարացված համարվել ինչպես ազգային անվտանգության, այնպես էլ տնտեսական արդյունավետության տեսանկյունից:

Հայաստանի տնտեսության մոդելն ու տնտեսական համամասնությունները պետք է բարեփոխվեն այնպես ու այնքան, որ փոփոխության ենթարկվի համընթաց բարիքի արտադրության ողջ գործընթացը՝ հանքահումքային արտադրանքի վրա հիմնված համակարգից դառնալով նորարար, գիտելիքահենք տնտեսակարգ: Տնտեսական հարաբերություններում խսպառ պետք է բացառվեն հակամրցակցային, այդ թվում՝ օլիգոպոլ բոլոր դրսևորումները: Պետությունը պետք է բոլոր օրինական, հնարավոր գործիքներով ու միջոցներով ապահովի ազատ տնտեսական մրցակցությունը՝ նույն միջոցներով բացառելով հակամրցակցային որևէ իրավահարաբերության գոյություն:

Տնտեսական մոդելի վերափոխման հիմքում պետք է դրվի արտահանման ուղղվածություն ունեցող ճյուղերի ու ոլորտների զարգացումը: Արտաքին շուկաներում հայկական արտադրանքը կարող է և պետք է մրցունակ լինի միայն այն դեպքում, երբ դրա արտադրության հիմքում ընկած լինի ժամանակակից գիտությունն ու նորարարությունը, որը հնարավորություն կտա նվազեցնել որակ/գին հարաբերակցությունը: Պետությունը խրախուսող ու խթանող դեր պետք է ունենա գիտության և տնտեսության ինտեգրման հարցում՝ համապատասխան գործիքներով նպաստելով տնտեսության գիտականացմանը:

Տնտեսության զարգացման գրավականներից մեկը հասարակության շրջանում կայացած, հզոր ու ինքնաբավ միջին խավի ձևավորումն է, ինչն ունի ինչպես սոցիալ-տնտեսական, այպես էլ քաղաքական նշանակություն: Միջին խավը ինքաբավ է տնտեսապես և պահանջատեր է սեփական իրավունքների ու ազատությունների պահպանման հարցում, ինչն արտահայտվում է նաև նրա ընտրական իրավունքի իրացման ճանապարհով՝ բացառելով ազատ կամարտահայտման վրա որևէ բռնություն կամ ճնշում:

Առողջապահություն

Քաղաքացիների առողջության իրավունքն ամրագրված է Սահմանադրությամբ: Պետությունը պետք է անի առավելագույնը՝ այդ իրավունքի որակյալ և ամբողջական իրացման համար: Սոցիալապես խոցելի, անաշխատունակ, անվճարունակ խավերը պետք է ունենան անվճար առողջապահական ծառայություններ ստանալու իրավունք՝ պետական պատվերի շրջանակներում: Դրան զուգահեռ հասարակության մյուս խավերի ու խմբերի համար, պետությունը պետք է աստիճանական եղանակով ներդնի առողջության ապահովագրության համընդհանուր համակարգ՝ խրախուսելով բիզնեսի այդ ուղղությամբ զարգացումը:

Հիմնվելով միջազգային լավագույն փորձի վրա՝ հաշվի առնելով մեր առանձնահատկությունները, տեսանելի ապագայում մենք պետք է ձգտենք ունենալ բարեկեցիկ երկրների հետ համադրելի առողջության ապահովագրության համակարգ, որը քաղաքացիներին հնարավորություն կտա ստանալ որակյալ առողջապահական ծառայություններ: Առողջապահական ոլորտի առաջընթացի առումով կարևոր է զարգացնել Հայաստանում ավանդաբար մատուցվող առանձին առողջապահական ծառայությունների բնագավառը՝ դա գրավիչ դարձնելով նաև առողջապահական զբոսաշրջության տեսանկյունից:

Սոցիալական պաշտպանություն

Պետության զարգացվածության ու բարեկեցության հիմնական չափորիշներից է սոցիալական պաշտպանության ոլորտի ծառայությունների մակարդակը: Առողջ և պատասխանատու է այն հասարակությունը, որն իր պետական համակարգերի միջոցով կարողանում է ապահովել խոցելի խավերի ու խմբերի բարօրությունն ու պաշտպանությունը: Այդ հարցում առանցքային դերակատարման պարտավորություն ստանձնող պետությունը պետք է համապատասխան գործիքներով կարողանա ապահովել կենսաթոշակառուների, անաշխատունակ խավերի և այլ խոցելի խմբերի արժանապատիվ ապրելակերպը:

Պետության այդ ունակությունն ուղիղ համեմատական է տնտեսական զարգացման մակարդակի հետ: Տնտեսության զարգացման նպատակներից մեկը, եթե ոչ հիմնականը, հասարակության բարեկեցության աճն է, որը ներառում է նաև սոցիալապես խոցելի խմբերի ներկայացուցիչներին: Այս բնագավառում նյութական միջոցներն ունենալն առաջնային նշանակություն: Սակայն պակաս կարևոր չէ նաև պետության կողմից մատուցվող սոցիալական ծառայությունների որակի խնդիրը: Աշխարհի զարգացած երկրներ օրինակով՝ մենք պետք է ստեղծենք սոցիալական ծառայությունների մատուցման այնպիսի համակարգ, որը քաղաքացու կյանքը կդարձնի հնարավորինս հարմարավետ ու երջանիկ:

Կրթություն

Կրթական ոլորտն ունի համակարգաստեղծ նշանակություն, քանի որ դրա որակից է կախված երկրի ու հասարակության կենսագործունեության մյուս բնագավառների զարգացման որակը՝ սկսած տնտեսությունից ու սոցիալական ոլորտից, մինչև գիտություն ու մշակույթ: Կրթության ոլորտում ևս պետությունն ունի առանցքային նշանակություն: Խոսքը ոչ միայն ու ոչ այնքան կրթական ծառայությունների մատուցման բուն գործընթացի, որքան կրթական միջավայրի, համապատասխան չափորոշիչների ձևավորման մասին է: Պետության ունեցած այդ միջավայրային ազդեցությունը պետք է հնարավորություն տա համաստեղծ պետական ու մասնավոր կրթական ծառայություններն այնպես, որ դրանցում մեր ազգայինն ու ավանդականը մեկտեղվեն կրթական ոլորտի ժամանակակից, արդիական զարգացումների հետ: Կրթության ոլորտի գործունեության արդյունավետության չափանիշը իրավատեր քաղաքացին է ու բարձրորակ մասնագետը, որ պատրաստումը սկսվում է նախակրթարանից և ավարտվում է հետբուհական կրթությամբ:

Կրթության ոլորտը բազմաշերտ է ու բազմաբաղադրիչ, այն ներառում է նախադպրոցական կրթության հակամակարդից ու միջնակարգ կրթությունից մինչև բուհական ու հետբուհական կրթություն ներառող շղթան: Այդ բաղադրիչներից որևէ մեկի թերի կամ կիսատ գործունեությունն ազդում է ողջ գործընթացի որակի վրա: Պետությունը պետք է ամբողջությամբ ու առավելագույնս բարձր որակով ապահովի քաղաքացիների՝ կրթություն ստանալու սահմանադրական իրավունքը՝ դրանով նպաստելով երկրի զարգացմանն ու կայացմանը: Կրթական համակարգում պետք է տեղ ունենան ինչպես պետական կրթական ծառայությունները, այնպես էլ մասնավոր կրթական հաստատությունները: Այս ոլորտում պետք է ուսումնասիրվի և ներդրվի ամենազարգացած երկրների լավագույն փորձը: Ընդ որում՝ այն պետք է ոչ թե հակադրվի մեր ազգային առանձնահատկություններին, այլ համադրվի դրանց հետ:

Գիտություն

Ժամանակակից աշխարհում մրցունակ են այն պետություններն ու հասարակությունները, որոնք շարունակաբար ներառում և լայնորեն կիրառում են գիտատեխնիկական առաջընթացի ձեռքբերումները: Գիտությունը եղել է և այսօր առավել ևս մնում է ամենայնի շարժիչ ուժը: պետությունը պետք է անի առավելագույնը՝ գիտության զարգացման համար նպաստավոր պայմաններ ստեղծելու նպատակով: Գիտությունը պետք է գնա դեպի տնտեսությունը, գիտական միտքը պետք է դառնա տնտեսական արտադրանք, լայն սպառման արդյունք: Գիտության և տնտեսության ինտեգրման հարցում Հայաստանը պետք է օգտագործի նաև Միջուկի աեռելի ներուժը:

Հայկական սփյուռքում կան տասնյակ, հարյուրավոր առաջադեմ գիտնականներ, որոնք աշխատում են աշխարհի ամենահեղինակավոր գիտական հաստատություններում:

21-րդ դարը համարվում է «չորրորդ արդյունաբերական հեղաշրջման» ժամանակահատված, գիտության և տեխնիկայի առաջընթացը ստացել է աննախադեպ ծավալ և տեմպ: Իսկ դա նշանակում է, որ համաշխարհային մրցակցության պայմաններում կարող են հաղթել ու կենսունակ լինել միայն այն պետություններն, որ հասարակությունները, որոնց շարժիչ ուժը գիտատեխնիկական առաջընթացն է: Գիտության զարգացման գործում ևս պետությունը դերն ու նշանակությունը դժվար է գերազնահատել: Ինչպես կրթության համակարգի պարագայում, այնպես էլ գիտության ասպարեզում պետության կարևորագույն գործառույթը համապատասխան միջավայրի ապահովումն է: Դա արտահայտվում է ինչպես պետության կողմից գիտության ֆինանսավորմամբ, որը պետք է անշեղորեն աճի ժամանակի ընթացքում, այնպես էլ այնպիսի պայմանների ստեղծմամբ, որոնք հնարավորություն կտան ներդրումներ, այդ թվում՝ օտարերկրյա, ուղղել դեպի գիտության ոլորտ: Առանց գիտության զարգացման հնարավոր չէ ունենալ գիտելիքահենք տնտեսություն, առանց վերջինի էլ անհնար է ունենալ զարգացած ու ժամանակակից պետություն: Հետևաբար Հետևաբար պետք է ստեղծել ու գործարկել համապատասխան ձևաչափեր, որոնք հնարավորություն կտան ազգությամբ հայ գիտնականներին ներառել Հայաստանի գիտական կյանքում:

Մշակույթ

Հայաստանը և հայ ժողովուրդը համաշխարհային մշակութային եզակի ժառանգության կրողն են: Մեր ժողովրդի կյանքում մշակույթն ունեցել է ոչ միայն ու ոչ այնքան էսթետիկ, որքան գոյաբանական, գոյապահպանական նշանակություն: Մշակույթ ստեղծվում է նաև այսօր, ժամանակակից պայմաններում: Հետևաբար մենք պետք է ոչ միայն հպարտանանք մեր մշակութային ժառանգությամբ, այլ նաև խթանենք ժամանակակից մշակույթի զարգացումը: Պետությունն այդ հարցում ևս ունի առավելապես միջավայրային նշանակություն, այսինքն՝ պարտավոր է ստեղծել մշակույթի զարգացման համար նպաստավոր միջավայր ու կառուցակարգեր:

Նաև մշակույթի միջոցով է հայ ժողովուրդը հարյուրամյակներ շարունակ պահպանել իր գոյությունը՝ չունենալով պետություն ու պետականություն: Այսօր էլ արդեն պետության ու պետականության պայմաններում մշակույթը աշխարհին ներկայանալու մեր հիմնական այցեքարտն է: Մշակույթը, սակայն, դիմումիկ զարգացում ունեցող համակարգ է և չի սահմանափակվում միայն անցյալի ժառանգությամբ: Ժամանակակից աշխարհում մշակույթը սերտորեն ինտեգրված է բիզնեսին. մշակույթն ինքը, որոշակի վերապահումներով, այդուհանդերձ բիզնեսի առանձին ուղղություն է: Հետևաբար պետության խնդիրը պետք է լինի համապատասխան գործիքների միջոցով նպաստել մշակույթի ֆինանսավորմանն ու

«ապրանքայնացումներ»: Այս ոլորտում ևս պետք է առաջնորդվել աշխարհի՝ հաջողություն արձանագրած երկրների փորձով, սակայն խստորեն պահպանելով մեր ազգային առանձնահատկություններն ու ինքնությունը: Մշակույթը նաև Հայաստանի տնտեսության համար առաջնությունն է համարվող զբոսաշրջային ոլորտի կարևոր բաղադրիչներից է: Ջբոսաշրջային ծառայությունների մեր առաջարկներում անփոխարինելի տեղ ունի մեր մշակութային ժառանգությունը, որը սակայն պետք է լինի շարունակական խնամքի ու հոգածության տակ:

«Հանուն Հանրապետության» ժողովրդավարության պաշտպանների դաշինք» կուսակցության ղեկավար խորհուրդը, համագումարի կողմից ընդունված ծրագրի հիման վրա մշակում է ռազմավարություն, որը ենթակա է պարբերական վերանայման: